

Deseňáček

ZPRAVODAJ OBCE DESNÉ • ČÍSLO 35 • ROČNÍK 9

3/2010

O pohár starostky ...

Již pošesté byla naše obec patronem závodu Okresní ligy Svitavska v požárním sportu. Letos poprvé byla liga „otevřená“. To znamená, že všech závodů v rámci OLS se mohou zúčastnit družstva i mimo svitavský okres. Občas můžeme shlédnout například družstva i z Chrudimska nebo Blanenska. Zajímavými účastníky byla družstva soutěžící s klasickými „dvanáctkami“. Okresní liga a tým „Pohár starostky obce Desná“ se stává stále většinou.

Mnohé účastníky lákají pěkné putovní poháry, bohaté ceny pro všechny zúčastněné a v neposlední řadě ojedinělé občerstvení v podobě rožněných selat. Tím, že jsme s naším SDH pořadatelem, stále širší veřejnost se dozvídá o obci Desná, o její pěkné krajině, o příjemném areálu. Jsme rádi, že naše družstva žen a mužů si dlouhodobou dobrou prací vydobyla respekt a že Desná v požárním sportu je pojem. Jsme rádi, že si naši hasiči svým kamarádstvím získali přátele v okolních obcích, že spolupráce jednotlivých sborů na Svitavsku díky lize je příkladná a myslím si, že může být i vzorem pro celorepublikové dění v požárním sportu. Chtěla bych poděkovat všem, kteří se

jakýmkoliv způsobem podíleli na realizaci celé této soutěže a to nejen Poháru starostky, ale i turnaje v minikopané „Desenského kolohnátu“. Ať už je to příprava hřiště a celého zázemí, celý den služby všeho druhu, aby vše proběhlo důstojně a dobře. Nebudu děkovat jmenovitě, určitě bych nechtěla na někoho zapomenout, díky všem, díky partě obětavců, kteří jsou vždy na svém místě. Zvlášť ovšem přeci musím poděkovat soutěžákům za vzornou reprezentaci SDH a obce Desná a poblahopřát jim k získání putovního poháru v kategorii muži, letos poprvé vyhráli také samotný „litr“. Děvčata nezůstala o moc pozadu. V neposlední řadě také tato akce splnila svůj cíl, kterým je připravenost jednotek SDH k případnému zásahu. Přeji OLS hodně zdaru a doufám, že i v budoucnu bude Desná hostitelem této celookresní akce.

Starostka obce

Zastupitelstvo obce Desná na svém zasedání dne 23.6.2010 a 4.8.2010 mimo jiné projednalo a schválilo:

- uzavření dodatku k veřejnoprávní smlouvě na úseku projednávání přestupků a výkonu státní správy svěřené obci zákonem č. 359/1999 Sb., o sociální ochraně dětí s městem Litomyšl
- uzavření smlouvy s Mikroregionem Litomyšlsko – Desinka o mimořádném příspěvku na akci „Úpravy veřejných prostranství v regionu Desinka“
- obecně závaznou vyhlášku č. 1/2010 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

- uzavření smlouvy s Mikroregionem Litomyšlsko o mimořádném příspěvku na akci Obnova veřejných prostranství v Mikroregionu Litomyšlsko
- vypořádání majetku svazku Sdružení obcí skupinového plynovodu Proseč a postupné ukončení činnosti svazku
- odkoupení pozemků p.č. 427/15 o výměře 995 m² – orná půda a p.č. 427/16 o výměře 996 m² – orná půda dle geometrického plánu č. 152-15/2010 zhotoveného geodeticou kancelář Ing. Štusák, s.r.o., Česká Třebová

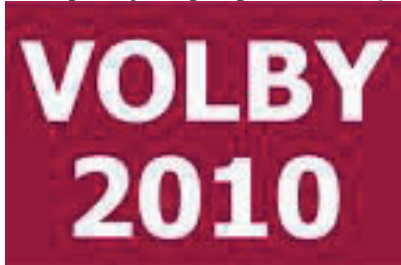
Ohlédnutí za volebním obdobím 2006 - 2010

V tomto končícím volebním období pracovalo zastupitelstvo ve složení: Benešová Dana, Capoušek Miroslav, Flídrová Hana, Chadimová Eva, Jareš Lubomír, Ing. Kopecký Jaroslav, Pavliš Stanislav, Šimák Libor a Šimek František. Když se ohlédneme po celých čtyřech letech zpět, uvědomíme si, že se na Desné udělalo zase kus práce, aby Desná byla krásnější a spokojenější. Nebudu vyjmenovávat všechny akce, o kterých zastupitelstvo rozhodovalo, ale přeci pro osvěžení: máme nové a pěkné autobusové čekárny, vybudovali jsme 5 malometrážních bytů, opravili jsme a dovybavili dvoutřídní mateřskou školu, vybudovali jsme parkoviště pro MŠ a byty, do obnovy vodovodu jsme investovali více jak 1 000 000,- Kč, v budově OÚ vzniklo nové sociální zařízení a prádelna, vykoupili a prodali jsme 7 stavebních parcel, které se zasířovaly, vykoupili jsme pozemky pod novou humenní cestu, ve středu obce vznikla nová cesta s navazujícím chodníkem k MŠ, připravili jsme žádost o dotaci z evropských fondů na vybudování zmíněné humenní cesty, na kterou bude navazovat nová výstavba dle územního plánu obce. Podařilo se nám zastavit klesající tendenci počtu obyvatel. Zastupitelé museli řešit řadu nepopulárních kroků a právě tyhle nepřijemnosti se v myslích lidí pamatují lépe než to dobré. Chtěla bych všem zastupitelům jménem svým i řady spoluobčanů poděkovat za zodpovědnou práci pro obec a vám občanům přeji, abyste měli v říjnových volbách šťastnou ruku při výběru nových poslanců.

Hana Flídrová

Oznámení o době a místě konání voleb

Starostka obce Desná podle § 29 zákona č. 491/2001 Sb. o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů oznamuje:

- 1. Volby do Zastupitelstva obce se uskuteční ve dnech 15. a 16. října 2010**

pátek	15. října 2010	14 – 22 hodin
sobota	16. října 2010	8 – 14 hodin
- 2. Místem konání voleb ve volebním okrsku č. 1 je volební místnost:**
zasedací místnost Obecního úřadu v Desné, Desná 100
- 3. Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství** platným občanským průkazem nebo cestovním dokladem.
- 4. Každému voliči budou dodány hlasovací lístky nejpozději 3 dny před dnem konání voleb,** tj. do úterý 12. října 2010.

„O jiném názoru“

V posledním čísle Deseňáčku jsem pod titulem Zprávy z Mikroregionu Litomyšlsko – Desinka napsala o dalším setkání dětí výše uvedeného mikroregionu s kritickou připomínkou k nominaci a přípravě dětí. Protože s kontrolou Deseňáčku nám externě pomáhá paní učitelka Leischnerová, měla možnost ihned zareagovat. Každý má právo na svůj názor, ale musí se vyjadřovat objektivně a skutečnosti pro veřejnost nezkrášlovat. Setkání dětí mikroregionu původně zajišťovaly školy, později my, starostové ze spádových obcí jsme prosadili to, že děti reprezentují jednotlivé obce a setkání tím je zajímavější. Tvrzení, že ve škole v Dolním Újezdě nevědí o disciplínách není pravda, protože osobně předseda mikroregionu předal veškeré informace ředitelství školy. Všechny školy v mikroregionu jsou spádové, takže argumentace, že škola připravuje na vědomostní a sportovní soutěže, je také zcestná. Ostatní školy v mikroregionu také své žáky připravují na takovéto soutěže a olympiády a děti z těchto škol mají vysokou úroveň a v mnohých případech se umís-

tují na prvních místech daleko před Dolním Újezdem. 25. června jsme měli v Dolním Újezdě schůzku starostů, kde jsem seznámila přítomné F. Mokrejše, F. Bartoše, Ing. J. Kladivu a M. Navrátila s články Deseňáčku a tento můj příspěvek vznikl i jejich jménem. Mikroregion Desinka vždy vybírá termín setkání dětí po konzultaci se školami, aby nenarušoval plán školních výletů. Jménem všech starostů spádových obcí si představujeme spolupráci v této oblasti se ZŠ tak, že škola včas nominuje všem obcím děti, což bude závazné, aby se zabránilo zmatkům jako letos. Brožura, kterou vydal Mikroregion Litomyšlsko – Desinka by se měla zapracovat do vzdělávacího programu školy, aby vědomosti o svém okolí měly všechny děti. Škola by měla vést děti k patriotismu, aby byly hrdé na kraj kde se narodily a kde prožily svá školní léta. To už záleží na vás, vážené vedení školy, snad toho není tolik, co požadujeme jako protislužbu za ochotu vždy škole pomoci. Jakékoli vaše žádosti nikdy nebyly starosty odmítnuty.

Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu

Podzimní svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu se uskuteční v pátek 1. října 2010 dle tohoto časového rozpisu:

- stanoviště č. 1 - za mostem v Cikově	16.00 - 16.10 hod.
- stanoviště č. 2 - u Lípy (pod Motyčákem)	16.10 - 16.20 hod.
- stanoviště č. 3 - za mostem u Černého mlýna	16.20 - 16.30 hod.
- stanoviště č. 4 - mezi zastávkou u Zavoralů a Renzovými (draha)	16.30 - 16.40 hod.
- stanoviště č. 5 - u kříže	16.40 - 16.50 hod.
- stanoviště č. 6 - točna	16.50 - 17.00 hod.

celoživotní úspory.

Podvodníci se v tomto případě mohou snažit využít Vašeho soucitu a vloudit se do Vašeho domu nebo bytu pod záminkou předstírané tělesné slabosti, příp. těhotenství, předstírat poruchu vozidla nebo jiné nesnáze. Pokud je do obydlí pustíte, zabaví vás požadavky na poskytnutí jídla, pití, nebo budou chtít na Vaše WC či půjčit nářadí k opravě auta, další z nich pak může využít Vaší nepozornosti ke krádeži.

Může se stát, že Vás někdo zastaví cestou z obchodu nebo úřadu, pokud Vás neosloví přímo u Vašeho domu. Takové osoby se mohou vydávat za cizince, jejichž kolega měl nehodu, nachází se v blízké nemocnici a jeho život závisí na zaplacení operace. Mohou Vám tvrdit, že nemoc-

Policie upozorňuje

Policie Obvodního oddělení v Litomyšli se v současné době opakovaně setkává s osobami, které se pod různými záminkami, pokud rovnou nevyužijí nezajištěných vstupů do domů a bytů, snaží získat důvěru starších spoluobčanů a následně je připraví mnohdy o

nice nechce zaplatit cizí měnou a požaduje české peníze, o jejichž výměnu Vás zároveň požádají. Zpravidla Vám nabídnou velmi výhodnou směnu nebo třeba i „zlato“ do zástavy. Také oni mohou využít Vaší nepozornosti a připravit Vás o Vaše úspory.

V mnoha případech se setkávají policisté s tím, že podomní prodej zboží slouží pouze jako záminka k zabavení obyvatele bytu a vytvoření příležitosti ke krádeži. Je dobré také přemýšlet nad kvalitou a výhodností koupě než se rozhodnete takové příležitosti využít. Objevují se také osoby, které nenabízejí zboží, ale služby – opravy okapů, broušení nůžek a nožů, koupi starého nábytku apod. I v takových případech je dobré mít se na pozoru.

V případě výskytu podezřelých osob ve Vaší obci, neprodleně volejte Obvodní oddělení Policie ČR Litomyšl tel. 461 616024, 461 618778, příp. tísňovou linku 158.

Zároveň se snažte zapamatovat a následně zapsat co nejvíce informací o osobách (popis, oblečení, nápadné znaky) a zejména také o vozidle, kterým se tyto osoby budou zřejmě pohybovat (typ, barva, registrační značka vozidla). Veškeré takové informace jsou velmi cenné.

Jubilea

V tomto čtvrtletí oslavili:

Hana Kroulíková	55 let
Jindřiška Voříšková	55 let
Marie Tefrová	65 let
Václav Severa	70 let
Václav Hronek	70 let
Miloslav Capoušek	81 let

Narození:

Josef Rosypal
Kateřina Šplíchalová
Matyáš Bulva

Všem srdečně blahopřejeme

O volebním zákulisí

Před revolucí 1989 jsme chodili k volbám jednou za čtyři roky a ještě jsme měli dojem či spíše přesvědčení, že tyto volby vlastně ani volby nejsou, vždyť pro voliče neobsahovaly žádné alternativy ani nic na vlastní výběr. Jakékoliv úpravy na volebním lístku neměly vliv na jeho původní znění. Volby se tomu procesu říkalo, ale do voleb to mělo daleko, ač se agitovalo a všelijaké předvolební schůze se svolávaly, protože voliči si stejně nic nemohli vybrat ani změnit. Dnes se těžko vysvětluje, že se v oficiálních volbách skutečně o ničem nerozhodovalo, že kandidátka jediné kandidující strany obsahovala jen jména předem na jednotlivá místa určená a dost. Nikdo navíc, mimo plánovaných náhradníků. Ale naopak se zapisovalo, kdo

šel za plentu jakkoliv upravit volební lístek (jít za plentu již znamenalo kacířský nesouhlas a viník se registroval) nebo se muselo zdůvodnit proč, když někdo k volbám nepřišel.

První odstavec jsem ani psát nechtěl, ale bez něho bych neovysvětlil, co jsou svobodné volby. Sice ani svobodné volby nevymýtí lotrovinu z politiky, ale už jsme několikrát viděli, že arogance a nabubřelost v jednání i velké strany odstaví na vedlejší kolej. To je jeden ze smyslu voleb, negativní výběr je taky výběr. Název svobodné volby neznamená, že si může dělat kdo chce co chce, ale znamená proporcionalní zastoupení jednotlivých

registrovaných politických stran v parlamentu republiky podle počtu hlasů voliči jim přidělených.

Po tomto úvodu se budu věnovat jen vývoji samotného volebnímu aktu. Od prvních svobodných voleb jsem byl téměř nepřetržitě členem okrskové volební komise ve vsi, takže jsem měl možnost po dobu dvaceti let sledovat zblízka proměny volebního zákona a tím i dopad na práci okrskové komise. Největší změnou byl ohromný nárůst volebních stran až na několik desítek. Do voleb se registrovaly i strany, které neměly s politikou nic společného, ale táhla je vidina - kdyby dostaly procenta, tak by dostaly i peníze od státu a to už stojí za to napsat si kandidátku. Volební zákon má za úkol zajistit věrné přenesení výsledků hlasování ze všech okrsků v republice do jediného centra, hlasy sečíst a podle nich přidělit mandáty poslancům. Zároveň musí zcela vyloučit jakékoliv spekulativní změny při sčítání a přenosu dat z hlasování. Už první znění zákona z roku 1990 se o to snažilo, ale administrativní náročnost, balík tiskopisů a tehdy ještě ruční zadávání dat na okrskové i okresní úrovni znamenalo mnoho hodin psaní a vyplňování kolonek.

Stručně popíšu ze vzpomínek průběh tehdejších voleb. Protože kandidovalo hodně stran, v některých volbách až ke třiceti a každá má vždy právo si do okrskové komise dát svého člověka, tak i tehdy bylo v komisi do deseti osob (počty se v každých volbách měnily) a samozřejmě ještě zapisovatel. Hlasování končilo v 22 hodin, pak nastalo sčítání a následné zapisování zjištěných čísel, což je stále stejné dodnes s tím rozdílem, že tehdy byly mnohem náročnější zápisy. Zjišťuje se počet voličů v okrsku, počet voličů, počet vydaných úředních obálek, počet odevzdaných obálek, při otevírání obálek zjistit správnost vložených lístků, platnost vložených lístků, vyřazení neplatných hlasů, sečtení všech hlasů, sečtení počtu hlasů pro jednotlivé strany a myslím, že tehdy ještě nebyly přednostní hlasy. Každá registrovaná strana musela mít vyplněný dvojí stejnopisy, ne průpisy, zápisu, kde se vyplnilo několik kolonek v záhlaví a počet hlasů, které ta strana dostala. Stejná lejstra musela být vyplněna pro všechny strany, včetně těch, které v okrsku nedostaly ani jeden hlas, takže se vyplnila obsáhlá hlavička a napsala do příslušné kolonky nula a tu nulu podepsali na oba papíry všichni členové komise. Výsledný zápis tedy obsahoval asi dvakrát po třiceti listech a každý list podepsali všichni členové komise, tedy asi tři sta podpisů se vezlo s sebou do Svitav a tři sta jich zůstalo v záložní sadě doma. Do Svitav odjízďedli předseda komise a zapisovatel přibližně ve dvě hodiny v noci, tam si v nočním chladu před budovou okresního národního výboru vystáli frontu k odevzdání. Fronta to byla vždy velmi dlouhá, vždyť se tam setkávali komisaři jak z Příluky na jednom konci okresu, tak i z osmdesát kilometrů vzdáleného Jevíčka.

Při přebírání tak obsáhlého souboru se vždy našly nějaké chyby a protože vážnost voleb žádné chyby nepřipouští, znamenalo to cestu zpět, přepsat chybná lejstra, všichni opravu podepsali a zase do Svitav, nově nervy, jak to dopadne a domů. Komise se pravidelně rozcházela už za světla druhý den. Tak to bylo pokaždé, když se hlasovalo do 22 hodin. Jednou si pamatují, že jsem odjízďedl do Svitav pozdě odpoledne (hlasovalo se tehdy do 14 hodin) v dešti a studeném větru, tam jsme stáli přibližně tři hodiny před budovou na chodníku promrzlá a promoklí. Jeden držel frontu a druhý se šel na chvíli ohřát dovnitř budovy, za chvíli jsme se vyměnili. V jedněch volbách jsme jeli do Svitav celá komise pohromadě jen proto, že případné chyby můžeme opravit tam přímo na místě a vyplatilo se to.

Pak nastal obrat ve vyplňování i předávání zápisů. Přišel čas počítačů a internetu, za přebírací místo pro nás je od té doby Litomyšl. Poprvé jsme zde předávali výsledky při prvních volbách do Senátu.

V těchto volbách se též poprvé zavedla kontrolní čísla. Kontrolní čísla se zdají při prvním setkání s nimi jako úplný nesmysl a změt v chaosu, ale je to velmi důmyslně promyšlený a nepřelstitelný systém kontroly správného předávání výsledků. Nebudu vysvětlovat jejich systém, protože se to těžko vysvětluje bez použití mnoha čísel. Jedná se o řetězec vzájemně propojených čísel pořadí jednotlivých kandidátů, počtů hlasů a jejich vzájemné součty i násobky, kdy jakýkoliv úmyslný zásah či chyba má za následek změnu konečného čísla a tím je každý omyl ihned odhalený. Tato čísla též ušetřila stovky tun popsaného papíru, jak jsem nastínil v předešlém odstavci. Dnes stačí v počítačovém programu nadepsat základní údaje v jedné hlavičce, odklikat strany, které dostaly alespoň jeden hlas, zapsat počty hlasů a přednostních hlasů a zbytek si program udělá sám včetně výpočtu kontrolních čísel. Z tiskárny vyjedou čtyři papíry i s přílohami pro jednotlivé strany, které byly v okrsku voleny, vše podepíšeme a jede se. V Litomyšli v posledních třech letech nevím, co je čekání déle než deset minut, předání je též dílem okamžiku přetažení z flešky.

A ještě jedno kouzlo internetu zde můžeme využít. V okamžiku, kdy v Litomyšli přebírající úředník stiskne tlačítko souhlasu a odeslání do ústředí, v ten okamžik si můžete doma u počítače přečíst výsledky hlasování svého okrsku i celkové okamžité dílčí výsledky okresu, kraje i celé republiky.

Samostatnou kapitolou jsou komunální volby v obci. Zde je především potřeba najít a požádat potřebný počet osob, aby na několik let vzaly na sebe zastupování obce a rozhodování o jejím hospodaření. Volební zákon je zde postaven úmyslně tak, aby dával přednost kandidátům stran před nezávislími jednotlivci, protože samostatně kandidující jedinec se nikomu nemusí zodpovídat za svoje rozhodování. U nás tento typ kandidatury nemáme, ale pro vhodnost na velikost vesnice je zvolený systém Sdružení nezávislých kandidátů. Protože každá volební strana může kandidovat jen tolik osob, kolik bude v příštím zastupitelstvu, nelze zůstat u jedné kandidátky, protože kdyby během příštího volebního období někdo z jakéhokoliv důvodu ze zastupitelstva odešel, nebyl by k dispozici žádný náhradník a musely by být vypsány nové náhradní volby. To však je velký proces a obec si ho pak celý platí sama. Nestačí uspořádat volby jen ve vsi, výsledky hlasování se musí někomu předat, tedy přebírací komisi, ta je postoupí dalšímu úřadu až navrchol ústřední volební komisi, která jediná může výsledky potvrdit jako právoplatné. Volby má na starosti Státní statistický úřad, který zajišťuje přenos informací a jejich evidování. Vidíte, kolik institucí se musí vzbudit, jestliže vznikne nutnost mimořádných voleb. Proto musí být alespoň dvě kandidátky, aby bylo zajištěno spolehlivé fungování zastupitelstva na celé období a dostatek náhradníků pro neočekávané přesuny v zastupitelstvu. U nás tyto **jakostrany** máme označeny Za Desnou krásnější a Za Desnou spokojenější. Před zákonem mají tato fiktivní volební uskupení vážnost politické strany a když by se stalo, že by z jedné někdo odešel a už nebyl náhradník, pak ale z druhé strany nelze náhradníka dosadit a i potom by musely být vyhlášené mimořádné volby. Tímto též děkuji všem, kteří přijali kandidaturu pro příští volební období.

Stanislav Tomšíček

Novinky z naší školky

I když již začal nový školní rok 2010/2011, nemohu jinak než začít vzpomínkou na konec školního roku 2009/2010, který pro děti přichystal sbor dobrovolných hasičů, obec Desná a také posádka hasičského vozu z Dolního Újezdu pod vedením pana Havla. Během celého odpoledne si děti vyzkoušely, co obnáší výcvik a tvrdá práce hasičů, jak běhat s hadicí, jak nasadit hadici na hydrant, jak mířit proudem vody na cíl, jak přeběhnout lávku atd. Odměnou za plnění úkolů byly pro děti připravené diplomy, medaile a prohlídka hasičského vozu. Celé odpoledne bylo velmi vydařené a všichni se těšíme na pokračování.

Jak jsem již zmínila, začal nový školní rok, který přináší spoustu nového. První novinkou je, že jsou otevřeny dvě třídy a že k 1.9.2010 je v MŠ zapsáno 35 dětí. Další novinka je, že od 1.9.2010 pracují v MŠ tři pedagogické pracovnice.

Jaký bude nový školní rok? Věřím, že po všech stránkách přínosný. Jarmila Dudychová ředitelka MŠ

Výročí selského povstání a 100 let od otevření školy v Dolním Újezdě

V sobotu 4. září 2010 odpoledne se v Dolním Újezdě u sochy vůdce selského povstání Lukáše Pakosty konala vzpomínková akce k příležitosti 330. výročí potlačeného povstání selského lidu proti zámecké vrchnosti na Litomyšlsku v roce 1680 z důvodu stále se zvyšujících nároků na robotní povinnosti i zhoršující se životní podmínky na vesnici. V sobotu se konal průvod krojovaných skupin doprovázených hudbou i alegorických vozů a starých, ale udržovaných zemědělských strojů tažených koňmi. Následoval i průjezd několika nejmodernějších strojů, jež vlastní ZD Dolní Újezd. Na oslavy přijeli i potomci rodu Lukáše Pakosty až z Krušných hor. Po slavnostních projevech si účastníci mohli prohlédnout i školu, která byla dostavěna a otevřena právě před 100 lety v roce 1910. K této příležitosti byl vydán almanach a na chodbách i ve třídách školy bylo možno shlédnout mnoho starých fotografií žáků i učitelů. Též vystaveny staré učebnice i slabikáře. Za uplynulých 100 let usedlo v lavicích této školy 6699 žáků. Došlo k mnoha setkáním spolužáků, kteří se dlouho neviděli a po letech mohli procházet známými chodbami školy, nahlédnout do své třídy a zavzpomínat nad fotografiemi a kronikami na svá školní léta i své učitele. Je třeba poděkovat organizátorům za zdařilou akci.

Oldřich Kladivo

Vzpomínka na společnou vycházku v červenci letošního roku

6. července 2010 jsme se opět vydali bez velkých příprav na společnou procházku za poznáváním blízkého okolí naší vesnice. V letošním roce při obou organizovaných vycházkách vždy ráno mírně přšelo. Toto počasí mohlo některé příznivce pěší turistiky odradit. Přesto se sešlo 17 účastníků.

Jedeme autobusem do Poříčí, kde nás očekávají 3 auta, jejichž řidiči nás ochotně odvezou do Širokého Dolu, aby nám trochu zkrátily plánovanou cestu. Pak již pomalu pokračujeme pěšky po pěkné asfaltové silnici směrem na Široký Důl – kopec. Teprve nyní si každý uvědomí, jak náročné je to stoupání a že obzvlášť v zimě to tu

není jednoduché. Procházíme vesnicí a odbočujeme na široká paseka. Přicházíme do míst, kde většina z nás byla po prvé, k umělé vodní nádrži zv. Královec v pěkném lesním prostředí. Voda sice trochu zakalená, ke koupání to nebylo. I lavička se zde našla pro krátké posezení. Dle informační tabule se jedná o retenční nádrž se zatopenou plochou 2,18 ha. Nádrž slouží k zachycování vody z meliorovaných ploch lesních půd. Stavba uvedena do provozu v roce 1998. Pak po nezbytném fotografování již pokračujeme k dalšímu cíli naší cesty, tj. Kadidlově neb Vopařilově jedli u Širokého Dolu. Jelikož je po dešti a procházíme travnatou cestou okrajem luk a lesa, máme stále více rozmáčené boty. Jelikož jiná lepší cesta není, musíme to překonat. Cestou někteří nacházejí i houby. V nedaleké roklí již z dálky vidíme torzo vyvrácené jedle. Vývrat i s kořeny byl před lety odříznut v délce kmene asi 10 metrů. Vrch byl zpracován a odklizen. Kmen ponechán jako turistická zajímavost. Průměr řezu v této výšce je téměř jeden metr, což nám pomáhá k představě o jak ohromný strom zde šlo. Po prohlídce vývratu v dosti nepřístupném terénu se obracíme lesní cestou zpět k obci Lubná. Boty již oschly, počasí je pěkné a nálada též dobrá. Vycházíme z lesa, objevují se první domky a u jednoho z nich se neplánovaně zastavujeme. Krásně upravená zahrada, bazén, skleník a všude plno květin jak v květináčích, tak i na zahrádce. Náš zájem zjistila i majitelka domu a ochotně nás pozvala dál k prohlídce zahrady. Jistě to každého potěšilo a s poděkováním za ochotu pokračujeme dál přes obec směrem k hájence, kde v minulosti byla sklárna. Procházíme les směrem na sedlišťská paseka. Zastavujeme se až na kopci nad osadou Obora. Zde nás láká k prohlídce a posezení pěkně upravený prostor s lavičkami a ohništěm, dvě srubové chatky, vyřezávané totemy. Využíváme možnosti se na chvíli posadit a v příjemném prostředí dojíst a dopít co nám ještě zbylo v batohu. Pak již scházíme prudkým kopcem na Obora a pokračujeme k Poříčí. Zde úmyslně odbočujeme ze silnice kolem právě dokončovaných stavebních úprav kulturního domu (Orlovny). Procházíme kolem sídliště nových domků a krátce se zastavujeme u nově vyřezané sochy v blízkosti budovy stavebnin. Závěr tradičně v hostinci Pod hájem. V příjemném prostředí máme možnost přemýšlet o místech, která jsme navštívili. Celková délka pochodu kolem 15 km. Poděkování patří všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podílel na přípravě tohoto pochodu. Naším autodopravcům, kteří nám významně zkrátili a zmírnili náročnost naší plánované cesty. Všem účastníkům za zájem a dobrou společnost. Šli s námi i přátelé z Osíka a Litomyšle. Tak skončil v pořadí již devátý společný pochod přátel pěší turistiky.

není jednoduché. Procházíme vesnicí a odbočujeme na široká paseka. Přicházíme do míst, kde většina z nás byla po prvé, k umělé vodní nádrži zv. Královec v pěkném lesním prostředí. Voda sice trochu zakalená, ke koupání to nebylo. I lavička se zde našla pro krátké posezení. Dle informační tabule se jedná o retenční nádrž se zatopenou plochou 2,18 ha. Nádrž slouží k zachycování vody z meliorovaných ploch lesních půd. Stavba uvedena do provozu v roce 1998. Pak po nezbytném fotografování již pokračujeme k dalšímu cíli naší cesty, tj. Kadidlově neb Vopařilově jedli u Širokého Dolu. Jelikož je po dešti a procházíme travnatou cestou okrajem luk a lesa, máme stále více rozmáčené boty. Jelikož jiná lepší cesta není, musíme to překonat. Cestou někteří nacházejí i houby. V nedaleké roklí již z dálky vidíme torzo vyvrácené jedle. Vývrat i s kořeny byl před lety odříznut v délce kmene asi 10 metrů. Vrch byl zpracován a odklizen. Kmen ponechán jako turistická zajímavost. Průměr řezu v této výšce je téměř jeden metr, což nám pomáhá k představě o jak ohromný strom zde šlo. Po prohlídce vývratu v dosti nepřístupném terénu se obracíme lesní cestou zpět k obci Lubná. Boty již oschly, počasí je pěkné a nálada též dobrá. Vycházíme z lesa, objevují se první domky a u jednoho z nich se neplánovaně zastavujeme. Krásně upravená zahrada, bazén, skleník a všude plno květin jak v květináčích, tak i na zahrádce. Náš zájem zjistila i majitelka domu a ochotně nás pozvala dál k prohlídce zahrady. Jistě to každého potěšilo a s poděkováním za ochotu pokračujeme dál přes obec směrem k hájence, kde v minulosti byla sklárna. Procházíme les směrem na sedlišťská paseka. Zastavujeme se až na kopci nad osadou Obora. Zde nás láká k prohlídce a posezení pěkně upravený prostor s lavičkami a ohništěm, dvě srubové chatky, vyřezávané totemy. Využíváme možnosti se na chvíli posadit a v příjemném prostředí dojíst a dopít co nám ještě zbylo v batohu. Pak již scházíme prudkým kopcem na Obora a pokračujeme k Poříčí. Zde úmyslně odbočujeme ze silnice kolem právě dokončovaných stavebních úprav kulturního domu (Orlovny). Procházíme kolem sídliště nových domků a krátce se zastavujeme u nově vyřezané sochy v blízkosti budovy stavebnin. Závěr tradičně v hostinci Pod hájem. V příjemném prostředí máme možnost přemýšlet o místech, která jsme navštívili. Celková délka pochodu kolem 15 km. Poděkování patří všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podílel na přípravě tohoto pochodu. Naším autodopravcům, kteří nám významně zkrátili a zmírnili náročnost naší plánované cesty. Všem účastníkům za zájem a dobrou společnost. Šli s námi i přátelé z Osíka a Litomyšle. Tak skončil v pořadí již devátý společný pochod přátel pěší turistiky.

není jednoduché. Procházíme vesnicí a odbočujeme na široká paseka. Přicházíme do míst, kde většina z nás byla po prvé, k umělé vodní nádrži zv. Královec v pěkném lesním prostředí. Voda sice trochu zakalená, ke koupání to nebylo. I lavička se zde našla pro krátké posezení. Dle informační tabule se jedná o retenční nádrž se zatopenou plochou 2,18 ha. Nádrž slouží k zachycování vody z meliorovaných ploch lesních půd. Stavba uvedena do provozu v roce 1998. Pak po nezbytném fotografování již pokračujeme k dalšímu cíli naší cesty, tj. Kadidlově neb Vopařilově jedli u Širokého Dolu. Jelikož je po dešti a procházíme travnatou cestou okrajem luk a lesa, máme stále více rozmáčené boty. Jelikož jiná lepší cesta není, musíme to překonat. Cestou někteří nacházejí i houby. V nedaleké roklí již z dálky vidíme torzo vyvrácené jedle. Vývrat i s kořeny byl před lety odříznut v délce kmene asi 10 metrů. Vrch byl zpracován a odklizen. Kmen ponechán jako turistická zajímavost. Průměr řezu v této výšce je téměř jeden metr, což nám pomáhá k představě o jak ohromný strom zde šlo. Po prohlídce vývratu v dosti nepřístupném terénu se obracíme lesní cestou zpět k obci Lubná. Boty již oschly, počasí je pěkné a nálada též dobrá. Vycházíme z lesa, objevují se první domky a u jednoho z nich se neplánovaně zastavujeme. Krásně upravená zahrada, bazén, skleník a všude plno květin jak v květináčích, tak i na zahrádce. Náš zájem zjistila i majitelka domu a ochotně nás pozvala dál k prohlídce zahrady. Jistě to každého potěšilo a s poděkováním za ochotu pokračujeme dál přes obec směrem k hájence, kde v minulosti byla sklárna. Procházíme les směrem na sedlišťská paseka. Zastavujeme se až na kopci nad osadou Obora. Zde nás láká k prohlídce a posezení pěkně upravený prostor s lavičkami a ohništěm, dvě srubové chatky, vyřezávané totemy. Využíváme možnosti se na chvíli posadit a v příjemném prostředí dojíst a dopít co nám ještě zbylo v batohu. Pak již scházíme prudkým kopcem na Obora a pokračujeme k Poříčí. Zde úmyslně odbočujeme ze silnice kolem právě dokončovaných stavebních úprav kulturního domu (Orlovny). Procházíme kolem sídliště nových domků a krátce se zastavujeme u nově vyřezané sochy v blízkosti budovy stavebnin. Závěr tradičně v hostinci Pod hájem. V příjemném prostředí máme možnost přemýšlet o místech, která jsme navštívili. Celková délka pochodu kolem 15 km. Poděkování patří všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podílel na přípravě tohoto pochodu. Naším autodopravcům, kteří nám významně zkrátili a zmírnili náročnost naší plánované cesty. Všem účastníkům za zájem a dobrou společnost. Šli s námi i přátelé z Osíka a Litomyšle. Tak skončil v pořadí již devátý společný pochod přátel pěší turistiky.

Oldřich Kladivo

Vzpomínky pamětníků

Vážení čtenáři, vyprávěním Jaroslava Čejky jsem uzavřel seriál vzpomínek na válečná léta a odchod německých i sovětských vojsk z našeho území. Ještě mám sebraných více pamětí od mnoha různým lidí, ale prostor v Deseňáčku již věnujme dalším tématům. Aby tyto vzácné dokumenty nebyly jen založené v knihovně, uveřejním je postupně na svých internetových stránkách, jak je starším přepisovat. Zájemci si vše mohou přečíst na adrese: www.darujradost.estranky.cz Pro úplnost a historickou věrohodnost ještě jednou upozorňuji, že vše je věrně ze záznamu přepsáno podle vyprávění a není nic upraveno ani když se různé výpovědi vzájemně liší nebo jsou i protichůdné, jak jsem podrobněji napsal v úvodu seriálu. Pokud by z toho někdo chtěl čerpat k dalšímu studiu a popisu té doby, musí si sám pravdivost ještě ověřit z jiných zdrojů.

Ve vzpomínkách zde v Deseňáčku zůstaneme i nadále, ale na několik pokračování předávám slovo Oldřichu Kládovi, který velmi pečlivě zdokumentoval něco, co bychom mohli nazvat „všední den vesnice“. V běžném životě si ani neuvědomujeme pomalé změny životního stylu, ale když srovnáme život v jednom domě například teď, před dvaceti a pak před čtyřiceti lety, uvidíme, jak velký skok to vždy je. Co se v domě změnilo, jak se mění jeho obyvatelé, jak se mění zařízení uvnitř, jak se mění okolí domu. A tak je tomu i v obci. Taky se pomalu mění její tvářnost, mění se styl hospodářství, mění se styl práce v zaměstnání. Vzpomínky každého sahají podle věku jen do dětství, ale co bylo před tím, už si musíme nechat vyprávět, abychom tyto skoky mohli porovnat. K tomu nám přispěje i tento příští seriál článků.

Vesnice včera a dnes

60 let života na vesnici - popis vývoje dle vzpomínek

Obec Desná 2003

Jak šel čas

Chci se pokusit o nástin vývoje v zemědělství v posledních 60 letech se zaměřením na mechanizaci rostlinné výroby a života na vesnici celkově. Jsou to osobní vzpomínky, jak jsem je prožíval. Měl jsem snad i to štěstí,

že jsem za celý život nemusel měnit zaměstnání a vývoj v zemědělství se mne dotýkal přímo osobně. Nechci hodnotit politický vývoj po II. světové válce a po roce 1948, ale některých skutečností, které ovlivnily vývoj zemědělství v naší vesnici, se v krátkosti dotknout musím. Je třeba vyjádřit úctu k těžké práci našich předků v dřívějších dobách, svým vrstevníkům se omlouvám, že ve vzpomínkách jsem možná zapomenul na některé důležité okamžiky, tak jak jsme to prožívali a generacím mladším poděkovat za pochopení, neb některé události se jim možná budou zdát nepochopitelné, zbytečné, zaostalé a snad i primitivní.

Úvodem bych chtěl vzpomenout, jak jsme jako školáci museli pomáhat svým rodičům při práci na poli i ve chlévě. Odpoledne po příchodu ze školy bylo na stole na lísťku napsáno, kam přijít na pole pomáhat. Vzdálenost na některá pole až 2 km jsme museli samozřejmě zvládnout pěšky. Úkoly a případně učení muselo počkat až na večer. Rovněž učení za přítomnosti rodičů, jak to je dnes někde běžné, tehdy z časových důvodů možné nebylo. Pravda je ta, že tehdy bylo pouze rádio. Televize ještě nebyla a tak na učení a psaní úkolů bylo večer času dost. Dvoutřídní škola byla ve vsi /1 – 5 ročník/. V létě bylo normální, nic výjimečného, jít do školy i bos. Ve škole byly lavice s kalamári s inkoustem. Psalo se buď obyčejnou tužkou neb obyčejným perem. Toto se nosilo v dřevěném penálu. Propisovací tužky (pozdější ohromná vymoženost, která nepotřebuje inkoust a nedělá kaňky) neexistovaly. Ve třídě se topilo v kamnech. Neposlušný školák mohl dostat trest klečet v rohu třídy na našťipaných polínkách, která dosti

tlačila do kolen, výplata ukazovátkem přes ruce byla též běžná. Dnes podobný způsob výchovy se již neprovozuje. Jednou za rok jsme vyjeli na výlet na nákladním autě pana Zavorala, který vlastnil 2 nákladní auta a provozoval autodopravu. Do měšťanské školy /tj. 6 – 9 třída/ se chodilo do Dolního Újezdu, asi 4 km vzdáleného. Jezdilo se, pokud to šlo, na kole, v zimě pěšky neb na lyžích, později i autobusem. Silnice byla v zimě často neprůjezdná. Někdy musela být vyhlášena i pracovní povinnost na ruční prohazování závějí sněhu. Jednalo se o silnici prašnou, k asfaltování došlo až v pozdějších letech. Silnice, následkem oprav vynucených rychle se rozvíjející dopravou nákladními auty, byla postupně navyšována. Nejmarkantější rozdíl je u bývalé školy, kde za našich školních let byla silnice asi o 10 cm níže než práh dveří do školy a dnes je asi o 60 cm výše nad prahem a musela zde být vybudována podezdívka a instalována svodidla z důvodu bezpečnosti chodců.

Rozvod elektřiny v obci byl zaveden podle pamětníků v roce 1929 – přesněji, dle záznamu, uveden do provozu 2. září 1929. Bylo zřízeno 48 přípojek světelných a 23 kombinovaných, tj. 3 fázových pro pohon elektrických motorů. Rovněž zřízena 3 raménka pro veřejné osvětlení. Do této doby se používalo k osvětlení v domácnostech, ve chlévech a jinde petrolejových lamp a pod.

Vodovod z Cikova zaveden až v roce 1958 a to nejdříve na středisko JZD. Pak v roce 1959 pro kravín na Desné. První vážný pokus o zavedení vodovodu v roce 1942, kdy již byl zadán podnět k vypracování projektu. Vývoj ve válečných letech však nedovolil projekt realizovat. Asi roku 1946 bylo ustaveno sdružení pro vodovod „Fialová voda“, v roce 1949 se postavila v Cikově u pramenu pitné vody budova čerpačky, dále postaven vodojem na poli mezi Mladočovem a Chotěnovem. Pak vše přerušeno na mnoho let a k propojení těchto staveb potrubím došlo až v letech 1958 až 1960. V tomto

roce byl skutečně též rozvod vody po vsi. Do této doby se pitná voda donášela ručně v konvích z Cikova a nebo od pumpy u hostince „Pod hájem“ v místě u dnešní autobusové čekárny. Někdy se i stalo, že jsem s plnou konví vylezl do stráně nahoru a pak nějakou náhodou uklouzl, vodu se podařilo vylít a musel jsem jít znovu. Někde, kde byla spotřeba pitné vody větší, se dovážela koňmi v dřevěné voznici zv. bečce. Pak, když stála delší dobu na slunci, byla po určité době stejně pro vaření nepoužitelná a muselo se jet znovu. Pro napájení dobytka se sváděla dešťová voda ze střech žlábků do vodárny. Když bylo delší dobu sucho, tak se voda též musela dovážet z Cikova. S povozem se zajíždělo do rybníčka a voda se nabírala ruční nálevkou. Až později bylo zde instalováno elektrické čerpadlo. V zimě se vozila voda s koňmi v bečce na saních.

V roce 1987 z důvodů špatné kvality vody ze zdroje „Fialová voda“ v Cikově došlo k propojení s vodojemem na Hraničkách, který je propojen se zdrojem na Vísce. V pozdějších letech došlo k dalšímu propojení se zdrojem kvalitní pitné vody v Čisté u Litomyšle.

Pro chleba jsme chodili k pekaři do Pořící, samozřejmě pěšky. Rohlíky a housky byly pro nás vzácností. Pěšky se často chodilo i k zubaři do Proseče (v Újezdě ještě nebyl). Nákup šatstva po válce byl omezen na předělové lístky tzv. šatenky. Nákup potravin byl omezen potravinovými lístky dle osob v rodině. Domácí porážka praseta musela být povolena okresním plnomocníkem. Stávalo se, že porážka byla i zamítnuta. Když byla povolena, byla předepsána povinná dodávka sádla. Ve žňových pracích byl přívod elektřiny přetížen a proto musel být rozepisován výmlat, jak v denní, tak i noční dobu po 2 hodinách. V noci jsme museli vstávat a pomáhat při výmlatu ve stodole.

Nebyl veřejný rozhlas. Po vsi chodil „pořádník“, který lidi svolával bubnováním na bubínek. Po určitém úseku se vždy zastavil a přečetl nařízení starosty a jiná oznámení. Za našich mladých let byl pořádníkem Motyčka Václav čp. 45 a později Kroulík Jindřich čp. 32. Neexistovalo ani veřejné osvětlení po obci. V noci chodil po obci „ponocný“, který měl pochůzky, zvláště z důvodu možnosti vzniku požáru, což bývalo dosti časté. O půl noci troubil půlnoc. Pamatuji Zerzána čp. 57 a Šplíchala Jos. čp. 47. Ve žních byly rozepisovány povinné hlídky po obci z důvodu protipožárních.

Kolem silnice byl příkop a kamenné zdi kolem zahrad. Částečná kanalizace, zasypaní příkopů a vybudování chodníků a plotů kolem zahrad až kolem roku 1965. Rovněž autobusové čekárny se stavěly až kolem roku 1959 a později. Dříve se čekalo u silnice na zastávkách vystavení všem nepříznivým vlivům počasí.

Bydlení bylo rovněž daleko prostší a neúplně dnešních požadavků. Nebylo splachovacích záchodů, ale většinou dřevěná budka, často až na druhé straně dvora. Každý si asi dokáže představit, jak tam bylo příjemně obzvlášť v zimě, když metl sněh a mrzlo. Ve dvorech bývalo hnojiště, takže o zápach a mouchy nouze nebyla.

Koupelna rovněž nebyla. O sprše jsme si mohli nechat jenom zdát. Jednou za týden se na kamnech musela ohřát voda, přinést plechovou vanu do kuchyně, pověsit závěs (většinou prostěradlo) a po umytí zase vodu vynosit a vylít. Menší množství vody se stále ohřívalo na kamnech vedle topeniště v tzv. „kamnovci“. Toto bylo možné použít na mytí nádobí a pod.. Dnešní průtokové ohříváče vody a boilers nebyly. I elektrické trouby a sporáky pro pečení buchet nebyly a používalo se trouby, jež byla součástí kachlových kamen. Tady velmi záleželo čím a jak se topilo, aby se buchtý či maso nepřipálilo. Ani mikrovlnné trouby jsme neznali. Pod kamny se často ohřívala kvočna s kuřaty neb husa s housaty, někde, a nebylo to výjimkou, i selata. Pes a kočka byli v kuchyni úplnou samozřejmostí. Dnes jsou ve chlévech různé vyhřívací palandy neb elektrické kvočny a navíc se topí různými topidly, dnes i plynovými. V mnoha staveních byly dveře z kuchyně přímo do chléva. Toto zmiňuji z důvodu vůně, jež tam odtud přicházela. Pro ukládání potravin nebylo ledniček ani mrazáků ani dnešních spíží, ale pouze skříní zv. vařenka někde v síni, maso se dosti udilo a pak zalévalo sádlem do hliněných hrnců, což mělo vynikající chuť. Až později se začalo zavářet do sklenic a plechovek. Vývojem doby ukládání do mrazáků. Nebylo ani obývacích pokojů a ložnic, ale většinou vedle kuchyně jedna větší místnost, kde se spalo. Většinou se veškeré dění během dne odbývalo v kuchyni. První černobílou televizi v tomto kraji pamatují v Mladočově ve škole, vlastnil ji pan Kůta - ředitel velkoskladu Zelenina v Litomyšli (později byl ředitelem Komunálních služeb v Litomyšli), který byl manželem ředitelky školy v Mladočově. Anténa upevněna na vysokém dřevěném stožáru, neb signál byl velmi slabý. Obrazovka velikosti větší pohlednice. Na Desné měl první televizi asi pan Nádvořík č.11.

Ten rok /asi r. 1953/ bylo mistrovství světa v hokeji a chodilo se k nim dívat mnoho zdejších občanů jako do kina. Samozřejmě, že program byl jen jeden a černobílý. Až později přibývaly i další programy, pak i vysílání v barvě. Dnes jsou běžné i satelitní přijímače. Poruchovost televizorů byla velmi vysoká.

Prádlo se pralo většinou v trokách ručně na valše. Pak se šlo dolů k řece s putnou na zádech prádlo máchat. Později na Desné byla i společná pračka a prádelna, neb soukromé byly velmi málo. Časem praček různých typů přibývalo a dnes jsou běžné automatické pračky s velkým množstvím nastavitelných programů. Rovněž vytápění domů často pouze v jedné místnosti kamny neb piliňákem. Dnes je běžné ústřední topení s radiátory ve všech místnostech včetně chodby. Kotle na uhlí, dřevo, elektřinu a na zemní plyn s termostaty v místnosti s automatickou regulací. Pokračování příště

Oldřich Kladivo

Mladí hasiči

s nedostatkem členů. Starší však sklidili velký úspěch – 2. místo na štafetě a 2. místo v požárním útoku jim zajistilo celkové vítězství, z kterého měli všichni patřičnou radost. První zářijovou sobotu pak následovala pohárovka v Poličce, která se dříve konávala v červnu. Opět se účastnily pouze starší děti. I přes nepřítelň počasí dokázaly předvést pěkný požární útok a skončily těsně pod „bednou“ na 4. místě. Na této soutěži se také tradičně pořádá běh na 60 m s překážkami. Michal Háp obhájil loňské vítězství, v mokřém terénu se mu však nezadařilo a získal 4. místo. David Nádvořník však zabodoval a vyhrál bronzovou medaili. Nyní je před námi příprava na podzimní kolo hry Plamen, které se bude konat 9. 10. v Jevíčku. Mladší i starší děti poctivě trénují, tak doufáme, že se jim zadaří. Na jarní kolo je před námi opět důležitý úkol a to sehnat min. 4 děti do družstva mladších. Velmi pozitivní je to, že jsme dali dohromady družstva dorostenek a dorostenců a těšíme se, co nám předvedou. Zejména dorostenky mají velkou šanci na úspěch, proto doufám, že jim nadšení vydrží a že jim všichni budeme držet palce.

Věra Rosypalová

Ze života dospěláků

Vážení čtenáři, dovolte mi Vás informovat o činnosti desenských soutěžáků v sezóně 2010.

A, který se jen těsně umístil na 3. místě s časem 18:67. Tým B začal s časem 22:52 a 11. místem. Děvčata zradili rozdělovač, čas 32:51 a 6. místo.

20.6.2010 okrskové kolo Dolní Újezd

Okrskové soutěže se zúčastnila družstva Desné A, B a žen. S přehledem jsme postoupili do okresního kola jak v kategorii mužů tak i žen.

26.6.2010 druhý závod Okresní ligy Svitavska – Telecí

Mírné zaváhání a zatím nejhorší čas týmu A 19:27 - bramborové umístění. Muži B čas 21:21 a 9. místo. Ženám se dařilo zatím nejlépe z celé OLS s časem 18:86 obsadily výborné 2. místo.

Příprava na sezónu začala už v zimě, kdy jsme měli možnost trénovat v bývalé drůbežárně v druhém patře krávy a tato příprava byla znát i na výkonech v letošní sezóně. Během zimy se totiž zformovalo staronové družstvo B, které se oproti minulému sezóně stabilizovalo a zúčastnilo se všech soutěží okresní ligy Svitavska. Jakmile počasí dovolilo, začali jsme trénovat na hřišti a už 17. dubna jsme se zúčastnili tréninkového kempu v PÚ v Širokém dole, kde si družstva mohla vyzkoušet atmosféru soutěže a díky časomíře své výkony porovnat s ostatními týmy okresu. Na kempu se dařilo i nedařilo, zkrátka dobrá příprava na začínající sezónu.

13.6.2010 první závod Okresní ligy Svitavska - Lubná

Další sezóna přináší nová pravidla OLS, kdy v sérii závodů mohou bodovat i týmy z jiných okresů, pro SY týmy možná konkurence, ale přesto sezóna začala nadějně týmu

3.7.2010 třetí závod Okresní ligy Svitavska – Hartmanice Tým A se chvíli raduje, dává si osobní rekord v PÚ ovšem s časem 17:61 bere až 3. místo. (pro zajímavost 2.místo Široký Důl 17:58, 1. místo Horní Poříčí 16:98) Týmu B se nedaří 26:72 a 18. místo, ženy dávají pěkný „zajišťovák“ 19:63 a 3. místo.

18.7.2010 okresní kolo Kamenc

V uplakaném, ufoukaném a studeném počasí se týmy mužů i žen popraly s drahami a konkurencí statečně a celkem v klidu se děvčata umístila na 2. místě za prvním Kamencem. Muži byli také druhí za prvním Širokým Dolem.

1.8.2010 čtvrtý závod Okresní ligy Svitavska – Rozhrání

Tým A 18:67 bere 2. místo, tým B dává zatím nejlepší čas sezóny 19:88 a 8. místo. Děvčata 20:09 a brambory.

8.8.2010 pátý závod Okresní ligy Svitavska – Kamenc

Konkurencí týmů z celé České republiky a bahnitou dráhou se závodníci z Desné nenechali zastrašit a předvedli dobré výkony. Muži A 18:93 brali brambory, muži B za čas 20:84 15. místo a ženy 20:55 5. místo.

14.8.2010 šestý závod Okresní ligy Svitavska – Desná

Ač můj úsudek nemusí být úplně objektivní, tak mohu konstatovat, že desenská soutěž patří k nejlépe připraveným a provedeným soutěžím v sérii OLS, za což vdčíme mnoha sponzorům a lidem, kteří běhali okolo příprav a během soutěže se starali o dobré občerstvení, takže všem moc díky! Tým A po 5 letech doma vítězí s časem 18:31! Běčko nedokončilo svůj pokus a končí na chvostu startovního pořadí. Holčkám se po letech také daří, s časem 19:25 berou 2. místo! Sedm nejlepších týmů se zúčastnilo finále „Vo litr“ na 2 běčka, kde opět vítězí Desná A s časem 15:05 a bere 1000 Kč.

21.8.2010 Krajské kolo – Pardubice

Kraj, metu, přes kterou se v novodobé historii závodění dostala děvčata pouze v roce 2002, se opět pokoušely překonat týmy žen i mužů. Oba týmy byly blízko postupu, dařily se jak štafety 4x100m, tak i 100 m s překážkami. Záleželo už jen na dobrém provedení útoku. Naše holky předvedly nejlepší útok v kraji, ovšem kamenecké ženy předvedly hned druhý útok a v celkovém součtu o bod zvítězily a naše ženy braly smolné, ale přece jen pěkné, celkové druhé místo. Mužům se do cesty na bednu postavily nástřikové terče, proudaři je pokořili až hluboko za 30 vteřinami - předposlední místo v útoku = celkové čtvrté místo.

14.9.2010 sedmý závod Okresní ligy Svitavska – Bohuňov

Tým A si dává nový osobáček a s časem 17:48 vítězí, též se poprvé za sezónu dostává do čela tabulky celkového pořadí OLS před Širokým Důlem. Tým B po mnoha chybách nedokončuje a končí na 15. místě. Ženy v dobře rozběhnutém útoku zradila přes zub zapojená proudnice, s časem 42:94 berou 7. místo.

Zatím není dobojováno, jestli tým Desná A vyhraje ligu se rozhodne na soutěži OLS v Sádce 25.9., která se koná po uzávěře vydání Deseňáčku.

Martin Lipavský

Zahrádkářský svaz Dolní Újezd zahajuje moštování ovoce
od 25. září každou sobotu 8 – 13 hod

Taneční pro dospělé

Učitel tance: Bílek Jan
Místo konání: „Skalka“ Lubná
Začátek: **sobota 2. října 2010**
ve 20. 30hod
přijďte se pobavit a tanci naučit

Okresní výstavu ovoce a zeleniny

pořádá ZO ČZZ Koclířov
v sále KD Koclířov
sobota 2. října 9 – 18hod.
neděle 3. října 9 – 17hod.
vstup volný

**Život je příliš krátký, na rozčilování
se nad malichernostmi, takže:**

líbejte pomalu
smějte se šíleně
milujte upřímně
a rychle odpouštějte

krásné nastávající podzimní dny

at' vás potkávají samé dobré zprávy a samí dobří lidé

Vydává čtvrtletně obecní úřad v Desné nákladem 160 kusů. Vyšlo k 30. září 2010. Zapsáno do evidence periodického tisku pod evidenčním číslem MK ČR E 13278. Na vydávání se podílejí: Anna Šimková, Hana Flídrová, Ludmila Flachová, Jarmila Dudyčová, Oldřich Kladivo a Stanislav Tomšíček. Neprošlo jazykovou úpravou. Tisk: AP tiskárna Osík.

Zdarma. Internetová verze Jiří Kopecký. www.obecdesna.cz